

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Böde Tamás Ügyvédi Iroda (2040 Budaörs, Farkasréti út 8/b. szám, ügyintéző: dr. Böde Tamás ügyvéd) által képviselt felperesnek a Cech Ügyvédi Iroda (1076 Budapest, Thököly út 8. I. em. 6. szám, ügyintéző: dr. Cech András ügyvéd) által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. február 28-án kelt 10.G.28.410/2004/33. számú ítélete ellen az alperes részéről 34. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részért nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 (Kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a 10.G.28.410/2004/33. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 15.70.656 forintot, és ezen összegből 4.779.687 forint után 2003. november 10. napjától, 3.000.000 forint után 2003. november 21. napjától, 3.881.937 forint után 2003. december 4. napjától, 692.906 forint összeg után 2003. december 17. napjától, 2.716.125 forint után 2003. december 24. napjától 2004. április 30. napjáig évi 11 %-os és 2004. május 1. napjától pedig a kifizetés napjáig járó évi a jegybanki alapkamat 7 %-al növelt összegét kitevő mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 880.000 forint tőke után 2003. október 25. napjától, 527.500 forint tőke után 2003. október 31. napjától 2004. április 30. napjáig járó évi 11 %-os és 2004. május 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi a jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összeget kitevő mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.785.000 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra

fizessen meg a Pest Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala részére 9.100 forint állam által előlegezett költséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes mint fővállalkozó 2003. évben elnyerte a ... területén építendő ... ipari épület kivitelezésére vonatkozó tendert, továbbá fővállalkozója volt az ugyanitt és ugyanekkor kivitelezett „R. Cs.”-nak is. A kivitelezési munkálatok elvégzésére alvállalkozói szerződéseket kötött, többek között a felperessel is. 2003. októberéig az alperes a felperes által kiállított számlák ellenértékét megfizette, 2003. október 24-től azonban nem. Ezen időpontig a felek között az egyes munkafázisokra aláírt írásbeli szerződések voltak, 2003. októberétől azonban az alperes több, a felperes által aláírva megküldött szerződést nem küldött vissza. A megállapodások a felperes által benyújtott fix áras ajánlatok szóbeli elfogadásával, illetve óradíjas elszámolású, szintén szóbeli megrendeléssel, illetve az alperes által kezdeményezett és irányított folyamatos felperesi munkavégzés fenntartásával, továbbirányításával, elfogadásával és az elkészült munkák átvételével, ráutaló magatartással jöttek létre. Az írásba foglalt szerződésben az óradíjas elszámolású munkák díjaként a piaci értéknek megfelelő általában alkalmazott 950 forint + áfa/ óra került meghatározásra, ez az összeg volt irányadó a későbbiekben is az óradíjas elszámolású munkafolyamatoknál. Az alperes által korábban kifizetett vállalkozási díjak is ebben a munkaóra-díjban kerültek elszámolásra.

Az elsőfokú bíróság 1.-8. tételszám alatt részletesen megjelölt, a felperes által elvégzett munkák tekintetében állapította meg az alperes fizetési kötelezettségét, lényegében a felperes módosított kereseti kérelmével egyezően.

Az alperes a keresetlevél 4. és 6. pontjában szereplő követeléseket elismerte, a többi követelés tekintetében elsősorban azok elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy szerződés nem jött létre, másodsorban pedig ezen követelések összegét vitatta, mert véleménye szerint a becsatolt órakimutatások nem egyeztek meg az építési naplóban szereplő bejegyzésekkel. Ezért a korábbi szerződésekben meghatározott 950 forint + áfa óradíjjal számolva az építési naplóbejegyzéseket kérte figyelembe venni. A 8. pont alatti követelés tekintetében kétszeri számlázásra hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság K. Z. (a felperes műszaki vezetője), B. E. L. (az alperesi cég résztulajdonosa), P. R., T. B., K. K. és K. L. tanúk vallomása alapján a keresetlevél 1., 2., 5. és 7. pontja tekintetében megállapította, hogy szóbeli szerződés jött létre a felek között, és ezen munkák tekintetében az órányilvántartó lapokat fogadta el a teljesítés igazolására.

Az elsőfokú bíróság az alperesi megbízás alapján történő felperesi munkavégzésre P. R., T. B., K. K. és K. L. tanúk egybehangzó vallomását vette figyelembe. Rögzítette, hogy az órányilvántartó lapok a felperes és az alperes részéről a képviselőik által aláírásra kerültek, a teljesítést az alperes elfogadta, B. E. L. tanúvallomása alapján a teljesítés igazolása megtörtént. A tanúvallomások mellett

V. O. igazságügyi szakértő véleménye is alátámasztotta, hogy nem az alperes védekezése szerinti építési naplót, hanem a hiteles óranyilvántartást lehet elfogadni az elszámolás alapjaként.

Az elsőfokú bíróság a keresetlevél 3. és 8. pontjában meghatározott követeléssel kapcsolatban utalt az igazságügyi szakértő véleményére, illetve kiegészítő szakvéleményére, ezen túlmenően a bizonyítási teherre, illetve az ezzel kapcsolatosan az alperes részére megadott tájékoztatásra.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 205. § (1) bekezdése, 216. §-a és 389. § alapján kötelezte az alperest a vállalkozói díj és a Ptk. 301. §-a alapján a késedelembe esés időpontjaitól kezdődően késedelmi kamat, valamint a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet felhívása mellett perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést (34. sorszám alatt), elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság kötelezését a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára, másodlagosan az ítélet megváltoztatását kérte.

Az alperes a fellebbezésében nem vitatta az elsőfokú ítéletnek a 880.000 forint tőkére és ennek 2003. október 25. napjától járó kamatára, valamint az 527.500 forint tőkére és ennek 2003. október 31. napjától járó késedelmi kamatának megfizetésére vonatkozó rendelkezését, továbbá az elsőfokú bíróság által megítélt késedelmi kamat kezdő időpontját és mértékét.

Az alperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperes által aláírt és részére megküldött szerződések részéről történő aláírásának elmaradása az alperes szerződési akaratának hiányára utal. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet nem állapította meg a szóbeli szerződések megkötésének körülményeit, és a ráutaló magatartás tekintetében sem indokolt egyértelműen, és B. E. tanú vallomása a szóbeli megállapodások létrejöttét nem igazolta. Hivatkozott a szerződéskötéssel kapcsolatosan az alperesnél követett általános gyakorlatra, valamint arra, hogy T. B., P. R. és K. K. sem rendelkezett felhatalmazással a cégvezetés részéről a szerződéskötésre. Álláspontja szerint álképviselőt valósult meg, amikor az alperes részéről az ítéletben hivatkozott tanúk megrendelést adtak a felperesnek egyes munkák elvégzésére, és képviselői joguk a teljesítés igazolásának kiadására sem volt. Véleménye szerint a teljesítés igazolás kiállítása csupán az elvégzett munkát igazolja, amelyet nem is vitatott, annak jogalapját viszont igen.

Az alperes a fellebbezésében a keresetlevél 3. tételével kapcsolatban kifejtette; az a tény, hogy az alperes a munkavégzést nem kifogásolta, nem jelenti egyben azt is, hogy a vállalkozási díjat, illetve a felperes által készített számlamellékletet elfogadta volna. Megismételte korábbi előadását, az alperesi építési napló, mint hiteles dokumentum tekintetében, és utalt arra, hogy mind P. R., mind K. L. tanúk jogvitában állnak az alperessel, így az általuk vezetett nyilvántartások nem tekinthetők hitelesnek.

Az alperes a fellebbezésében összefoglalóan hivatkozott arra, hogy az 1.,2.,3.,5. és 7. tétel tekintetében érvényes vállalkozási szerződés hiányában csak a gazdagodása megtérítésére lenne köteles, amelynek összegszerű meghatározására további szakértői bizonyítást indítványozott, ennek hiányában az építési napló figyelembevételét kérte. Az alperes a fellebbezésében a 8. tétel alatti követelésre vonatkozóan ugyancsak további bizonyítást indítványozott és általánosságban hivatkozott arra, hogy a szakvélemény és az iratok hiányosságai nem róhatók alperes terhére.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen a hatályon kívül helyezés mellett új szakvélemény beszerzését indítványozta, másodlagosan a marasztalás összegszerű megváltoztatását kérte az 1. tétel alatti követelés tekintetében 1.934.437 forintra, a 2. tétel tekintetében 473.812 forintra, a 7. tétel tekintetében 3.929.437 forintra. A kamat mértékét és kezdő időpontjának meghatározását nem vitatta. A 3.,5. és 8. tételszám alatti követelés elutasítását kérte, valamint a perköltség mérséklését. Összességében az elsőfokú ítéletben megállapított marasztalást 8.432.969 forint tőke összegben vitatta, így a fellebbezési illetéket is ennek megfelelően rőtta le 524.000 forint összegben.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és alperes másodfokú perköltség megfizetésére való kötelezését kérte. Véleménye szerint az alperes alaptalanul hivatkozik az általa alkalmazott szerződéskötési procedúra elmaradására. Előadta, hogy a felperes csaknem 4 hónapig építési szerelési munkákat folytatott, jelentős létszámú felperesi munkaerő folyamatos jelenlétében, az alperes műszaki vezetőinek irányítása, ellenőrzése és instrukciói szerint, tervdokumentáció alapján az alperes által átadott építési területen, az alperes által átadott építési anyagok beépítésével, építési napló vezetése mellett és teljesítési igazolások aláírásával. Álláspontja szerint helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az alperesi műszaki vezetők által igazolt óranyilvántartó lapok a hitelek és nem az építési napló. Utalt a Ptk. 217. § (2) bekezdésében foglaltakra is, valamint arra, hogy az alperes a teljesítést elfogadta, így a szerződés akkor is érvényes lenne, ha az alakiságot mellőzték volna. Kijelentette, hogy sem szerződés hiány, sem túlszámlázás, sem hibás teljesítés nem állt fenn. A 8. pontban meghatározott munka hibás teljesítésére nézve utalt arra, hogy a szakértő nyilvánvaló téves megállapítását az elsőfokú ítélet korigálta, az alperes egy korábbi alvállalkozó hibás teljesítéséből fakadó munka ellenértékének megfizetését tagadta meg. Ugyanakkor az alperes csak állította, de semmilyen módon nem igazolta a felperesi hibás teljesítést. Kijelentette, hogy a szakértői vélemény teljeskörű.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre észrevételeket tett. Előadta, hogy a szerződéskötési szándék és a vállalkozási jogviszony következtetéssel került megállapításra, az nem bizonyított. Kifejtette, hogy a felperes az alperes korábbi gyakorlata ismeretében folytatta tovább a munkákat, noha gondolnia kellett volna a szerződési akarat hiányára. A felperes elvégezte a munkákat, de a vállalkozási díjra

vonatkozó megállapodás nem jött létre. Fenntartotta a túlszámlázásra, illetve a hibás teljesítésre vonatkozóan a fellebbezésében már korábban leírtakat.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 216. § (1) bekezdése alapján szerződést jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni. A szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.

A Ptk. 217. § (1) bekezdése értelmében a jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakiság megsértésével kötött szerződés - ha jogszabály másként nem rendelkezik - semmis. A (2) bekezdés szerint a felek által kikötött alak csak akkor feltétele a szerződés érvényességének, ha kifejezetten ebben állapodtak meg. Ilyen esetben a teljesítésnek vagy egy részének elfogadásával a szerződés akkor is érvényessé válik, ha az alakiságot mellőzték.

A fenti jogszabályi rendelkezések egybevetésével az elsőfokú bíróság a folyamatos felperesi munkavégzésre, a tanúk vallomására, a becsatolt iratok tartalmára és a beszerzett szakvélemény - túlnyomórészt helytálló - megállapításaira alapítottnan helytállóan állapította meg, hogy az elvégzendő munkafolyamatokra először a felek között írásbeli szerződések, majd szóbeli szerződések jöttek létre, a munkákat az alperesi műszaki vezető megrendelése alapján a felperes elvégezte és a teljesítések igazolása is megtörtént. A felperesi munkavégzést a szerződések írásba foglalásának meg nem történte nem befolyásolta, az alperesi műszaki vezetés mellett a munkavégzés lényegében folyamatosan megtörtént.

Az elsőfokú bíróság a 8. tétel alatti követelés tárgyában a rendelkezésre álló adatok helytálló mérlegelésével hozta meg a döntését. A 28. sorszámú, kiegészítő szakvélemény szerint a 18., 28. és 38. számla pótlólagosan elrendelt és teljesítés-igazolással alátámasztott munka volt. Helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja abban is, hogy amennyiben az alperes a felperes hibás teljesítését állítja, akkor e vonatkozásban a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte, azonban az alperes ennek nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság megfelelően indokolta, hogy az alperes újabb igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványának miért nem adott helyt.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított kereseti kérelmének megfelelően marasztalta az alperest, így a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése is helytálló.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a fellebbezés korlátai között elbírálvá a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért az alperes a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségeit maga viseli, míg a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 239. §-a alapján köteles a felperes másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült perköltségét megfizetni, amelyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján meghatározott mértékű ügyvédei munkadíjban állapította meg azzal, hogy az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót is tartalmazza.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2007. november 29.

. Koday Zsuzsanna sk.

a tanács elnöke

. Molnár József sk.

sk.

előadó bíró

Tamáné dr. Nagy Erzsébet

bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő